

शिवः मङ्गलवृषः सोऽग्निर्दीदाय दीप्यते दीङ् क्षये धातूनामनेकार्थत्वाद्वा दीत्यर्थः
लिटि वृषम् तुजादीनां दीर्घोऽभ्यासस्येति [पा० ६. १. ७.] अभ्यासदीर्घः ह्रस्वसि
लुङ्लङ्लिटि इति [पा० ३. ४. ६.] वर्तमाने लिट् ॥ ३४ ॥

आपो देवीः प्रतिगृणीत भस्मैतत्स्योने कृणुध्वं सुरभाऽङ्गे लोके ।

तस्मै नमतां जनयः सुपत्नीर्मतिव पुत्रं विभृतास्वेनत् ॥ ३५ ॥

का० [१६. ६. २६.] पलाशपुटेनापो देवीरित्येकया । वनीवाहनानन्तरं तडा-
गादिजलस्थानं गत्वा वटादिपत्रपुटेन सायं प्रातरुखायाः सकाशाद्बद्धं यदस्मास्ति
तदेकया ऋचा जले क्षिपेदिति सूत्रार्थः ॥ अद्देवत्या त्रिष्टुप् । हे आपो देवीः दे-
व्यः दीप्यमानाः भस्म यूयं प्रतिगृणीत स्वागतादिभिः प्रतिगृहीत । किं च स्योने
सुखावहे सुरभौ पुष्पधूपादिभिः शोभनगन्धयुते लोके स्थाने एतद्भस्म कृणुध्वं कु-
रुध्वं कृञ् कृतौ स्वादिः उ पादपूरणः । किं च शोभनः पतिर्वरुणो यासां ताः
सुपत्न्यः आपो वरुणस्य पत्नय आसन्निति श्रुत्यन्तरात् । जनयत्यग्निमुत्पादयति वृ-
क्षोत्पत्त्यादिद्वारेति जनयः सुपत्नीर्जनयो भवत्यस्तस्मै भस्मवृषपायाग्नये नमतां प्रह्ला
भवन्तु । किं च हे आपः एनत् भस्म अप्सु स्वात्मनि यूयं विभृत धारयत माता
पुत्रमिव यथा माता पुत्रं स्वात्मनि धारयति तद्वत्पालयत ॥ ३५ ॥

अस्वग्रे सधिष्ठव सौषधीरनु रुध्यसे । गर्भे सन्जायसे पुनः ॥ ३६ ॥

का० [१६. ६. २७.] ततो द्वाभ्याम् । ततोऽनन्तरं पठिताभ्यां द्वाभ्यास्वग्रे गर्भो
ऽअसीत्येताभ्यामृग्भ्यां पत्रपुटेन द्वितीयवारमुख्याग्निभस्माप्सु प्रास्यति ॥ विष्टपद-
ष्टाग्नियी गायत्री । पूर्वमन्त्रेण भस्मातिथित्वेन संस्तुत्य द्वाभ्यामग्नेः सर्वव्यापकत्वं व-
दन्भस्माभ्यवहरणमपह्नते । हे अग्ने अप्सु जलेषु तव सधिः स्थानं स त्वमोषधीः
यवाद्या अनु रुध्यसे ओषधिपरिणाममनु विपरिणमसे सोऽचि लोपे चेत्पादपूर-
णमिति [पा० ६. १. १३४.] स इत्यस्य विसर्गलोपे संधिः यद्वा ओषधीः स्वीकरो-
षि जठराग्निवृषेण । किं च गर्भे अरण्योर्मध्ये स्थितः सन्पुनः-पुनर्जायसे ॥ ३६ ॥

गर्भोऽअस्योषधीनां गर्भो वनस्पतीनाम् ।

गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्ने गर्भोऽअपामसि ॥ ३७ ॥